

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

негосударственные организации.

- Ознакомление соответствующих органов, организаций и субъектов с рисками и уязвимыми аспектами.
- Пересмотр настоящей политики и процедур, которые, возможно, смогут решить проблемы климатических влияний. Необходимо, чтобы этот процесс происходил как в министерствах, так и на прочих административных уровнях.
- Концептуализация новой политики и процедур, которая проводится с участием всех заинтересованных сторон, и где внимание уделяется следующим вопросам: какие действия необходимы, какова их стоимость и целесообразность.
- Реализация выбранной политики и ее постоянный мониторинг и оценка [1].

Одним из главнейших вопросов воплощения мер по адаптации является поиск возможностей финансирования. Множество международных дебатов в данном вопросе сосредоточено вокруг того, как развитые страны будут поддерживать такую деятельность в развивающихся странах. Важно определить, потребуют ли действия по адаптации дополнительных средств, или финансовый вопрос может быть решен с помощью имеющихся бюджетов.

Ниже представлены несколько вариантов во привлечению средств.

Налоги. Создание новых или увеличение существующих налогов — наиболее простой способ увеличения государственных поступлений от местного до регионального уровня. Такие налоги, как налог на выброс диоксида углерода, использования бункерного топлива (авиация, судоходство), частное использование бензина, использование электроэнергии нацелены не только на рост поступлений, но и идут на пользу, уменьшая выбросы.

Страхование и облигации. Частные страховые компании будут сотрудничать с правительством с целью последующего уменьшения страховых выплат в долгосрочной перспективе. Облигации катастроф уже используют в качестве способа распределения рисков от экстремальных явлений, а дополнительная прибыль от таких облигаций может быть использована для поддержки мер по адаптации.

Экологические компенсации. Данные выплаты призваны компенсировать негативный эффект от загрязнителя (например, фермерские хозяйства выплачивают компенсацию за загрязнение почвы и вод пестицидами и удобрениями).

Переоценка стоимости воды. В современных условиях текущая цена на воду представляется не вполне справедливой, и ее стоит переоценить, увеличив стоимость, таким самым привлекая дополнительные средства.

Международные фонды. Средства также можно получить из международных фондов, таких как Программа малых грантов Глобального экологического фонда, Специальный фонд изменения климата Глобального экономического фонда, Фонд нематериального культурного наследия ЮНЕСКО и т. д.

Аукционы по продаже квот. Дополнительным способом привлечения финансов может стать проведения аукционов по продаже квот на выбросы парниковых газов, средства от которых будут направлены на адаптационные мероприятия.

Выводы и предложения. Адаптация к изменению климата — непростая задача, особенно в условиях необходимости повышения инвестиционной привлекательности страны и отдельных регионов. Адаптация требует создания новых институтов, политик, поступления средств, и, конечно, новых форм мышления. Однако следует понимать, что любые вложения в эту проблему будут иметь долгосрочную выгоду. Изменения климата затрагивают все государства мира в той или иной степени, и этот процесс был признан на международном уровне. Это означает, что в меняющихся условиях необходимо менять и сегодняшние подходы к ведению хозяйства, организации промышленности и государственной политики. Ожидаемого результата невозможно будет достичь без кооперации, сотрудничества и координации действий в регионах, так как только местная политика может учесть местные особенности и выбрать верную стратегию. Из изменения климата в Украине можно даже извлечь некоторую пользу, если вовремя принять меры по адаптации и воспользоваться этими изменениями. Очень важно действовать согласованно как на самом высоком, так и местном уровне, привлечь к сотрудничеству все заинтересованные стороны: исследовательские институты, журналистов, политиков, бизнесменов и т. д. Необходимо сформировать общегосударственную стратегию и разработать комплекс конкретных мер для каждой отрасли каждого региона, обеспечить контроль за их выполнением, а также государственную и финансовую поддержку.

СПИСОК ИСТОЧНИКОВ:

1. Ерик Е. Массей. Досвід Європейського Союзу в адаптації до зміни клімату та застосування його в Україні [Електронний ресурс] // OSCE.ORG: офіційний сайт ОБСЄ. URL: <http://www.osce.org/uk/eea/93311> (дата звернення: 29 вересня 2013 року)
2. І.В.Трофімова. Адаптація до змін клімату: наслідки, вразливість, ризики. [Електронний ресурс] // NBUV.GOV.UA: офіційний сайт Національної бібліотеки ім. Вернадського. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/natural/Ebtp/2011_7/Trophymova.pdf (дата звернення: 30 вересня 2013 року)
3. В. Потапенко. Пріоритети політики України щодо попередження глобального потепління у посткіотський період. Аналітична записка. [Електронний ресурс] // NISS.GOV.UA: офіційний сайт Інститута стратегічних досліджень при Президенті України. URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/573/> (дата звернення: 30 вересня 2013 року)
4. Глико А.О. Экстремальные природные явления и катастрофы. В 2-х т. // ИФЗ РАН - М., 2010.
5. Copenhagen Climate Change Conference - December 2009 [Електронний ресурс] UNFCCC.INT: офіційний сайт Рамочної конвенції ООН об зміні клімату. URL: http://unfccc.int/meetings/copenhagen_dec_2009/meeting/6295.php (дата звернення: 20 вересня 2013 року)
6. Рамочная конвенция организации объединенных наций об изменении климата. [Електронний ресурс] UNFCCC.INT: офіційний сайт Рамочної конвенції ООН об зміні клімату. URL: <http://unfccc.int/resource/docs/convkp/convgu.pdf> (дата звернення: 20 вересня 2013 року)

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ: СУЧАСНИЙ СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Коновал Ю.В., асистент Державного вищого навчального закладу "Приазовський державний технічний університет", м. Маріуполь (Україна)

Коновал Ю.В. Інноваційний розвиток машинобудівних підприємств: сучасний стан, тенденції та перспективи розвитку.

Розвиток та процвітання машинобудівної галузі нашої країни є однією з перших цілей розвитку економіки в цілому, тому в статті було досліджено сучасний стан інноваційного розвитку машинобудівних підприємств, у тому числі структура фінансування інноваційної діяльності, частка підприємств, що впроваджували інновації, обсяг реалізованої промислової продукції та інше. Для успішної діяльності машинобудівних підприємств та досягнення їх конкурентних переваг серед підприємств всередині своєї галузі були виявлені тенденції та перспективи інноваційного розвитку.

Ключові слова: машинобудівні підприємства, сучасний стан, фінансування, реалізація, конкурентоспроможність, інноваційна активність

Коновал Ю.В. Инновационное развитие машиностроительных предприятий: современное состояние, тенденции и перспективы развития. Развитие и процветание машиностроительной отрасли нашей страны является одной из первых целей развития экономики в целом, поэтому в статье было исследовано современное состояние инновационного развития машиностроительных предприятий, в том числе структура финансирования инновационной деятельности, доля предприятий, которые внедряли инновации, объем

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

реализованной промышленной продукции и др. Для успешной деятельности машиностроительных предприятий и достижения их конкурентных преимуществ среди предприятий внутри своей области были обнаружены тенденции и перспективы инновационного развития.

Ключевые слова: машиностроительные предприятия, современное состояние, финансирование, реализация, конкурентоспособность, инновационная активность

Konoval Y. Innovative development of the machine-building enterprises: current state, trends and prospects of development.

Development and prosperity of the machine-building industry in our country is one of the first goals of economic development in general, so the paper was investigated the current state of development of innovative machine-building enterprises, including the structure of the financing of innovation, the share of enterprises that introduced innovations, the volume of sales of industrial products, etc. For the success of machine-building enterprises and achieving their competitive advantages of enterprises within its scope were found trends and prospects of innovative development.

Key words: machine-building enterprises, current state, financing, realization, competitiveness, innovative activity

Постановка проблеми. На сьогоднішній день дослідження сучасного стану машинобудівної галузі є актуальним, так як машинобудування являє собою важливу ланкою економіки та суспільства країни. Від розвитку машинобудівної галузі залежить розвиток інших галузей промисловості, тому що кінцевим продуктом виробництва машинобудування забезпечуються як підприємства так і населення. Тому важливо забезпечити високим рівнем тих необхідних умов які вимагають для нормального і конкурентного функціонування машинобудівних підприємств. В умовах кризи спостерігається спад виробництва, низький рівень впровадження інновацій, незацікавленість як з боку держави так з боку інвесторів, нерозвиненість інфраструктури, малий обсяг програм підтримки машинобудівних підприємств в впровадженні інновацій, якість вітчизняної продукції не виправдовує сподівання, тому низький попит з боку споживачів, застаріле обладнання, яке рідко оновлюється через найвищі ціни на зарубіжні основні засоби та комплектуюче, низький рівень ініціативності на впровадження інновацій через браку коштів та недосконалий механізм вигідного кредитування для машинобудівних підприємств [1, С. 47]. Отже, ці всі проблеми в значній мірі впливають на сучасний стан та їх подальші перспективи розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасний стан діяльності машинобудівних підприємств України оцінювали у своїх працях такі вітчизняні вчені-економісти та науковці, як: О.І. Амоша, Я. Гукова, В.А. Верба, О. Дмитрашко, В. Іванишин, С.М. Ілляшенко, В. Кім, Л.І. Федулова, В.М. Гриньова, Н.П. Карачина, В.І. Захарченко, А.П. Колесніков та інші.

Але, якщо зважати на вимоги сьогодення, то потрібно і далі проводити аналіз та дослідження, впровадження інновацій на машинобудівних підприємствах.

Мета статті. Метою дослідження є аналіз сучасного стану машинобудівної галузі, його тенденцій та перспективи розвитку з метою підвищення конкурентоспроможності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний етап розвитку промисловості, зокрема машинобудування, характеризується незначними темпами впровадження інноваційних процесів та продуктів. Тому вирішення сучасних проблем для досягнення високих темпів економічного зростання вимагає знайти шляхи вдосконалення процесу управління на микро та макрорівнях.

Результати дослідження показників розвитку машинобудівної галузі України вказують про нестабільність та ринкові коливання в економіці України (табл.1).

Таблиця 1

Фінансові результати діяльності підприємств машинобудівної галузі України в 2007-2012 рр. [2]

Показники діяльності	Аналізований період, роки						Відсотків до попереднього періоду				
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2008	2009	2010	2011	2012
Фінансовий результат від звичайної діяльності до оподаткування, мін. грн.	5127,5	704,6	1921,1	7176	10085,3	13322,8	13,7	272,7	373,5	140,5	132,1
Частка збиткових підприємств до загальної кількості машинобудівних підприємств, %	30,8	36,1	39,3	37,6	33,4	33,0	117,2	108,9	95,7	88,8	98,8
Обсяг збитків, млн. грн.	2009,9	6707,4	6439,4	3633,8	2976,6	3193,0	333,7	96,0	56,4	81,9	107,3

Частка збиткових підприємств у загальній кількості економічно-активних машинобудівних підприємств протягом 2007–2009 рр. збільшується, але з 2010-2011 рр. вона має тенденцію до зниження. Результатом кризових змін у вітчизняній економіці стало зростання значення показника до 36,1% у 2008 р., що на 5,3% більше порівняно із значенням 2007 р. Обсяг збитків підприємств машинобудівної галузі в цей період зріс в 3 рази та становить 6707,4 млн. грн. за обсягу фінансового результату від звичайної діяльності до оподаткування у 704,6 млн. грн. У 2009 р. величина відповідного фінансового результату почала зростати, обсяг збитків та частка збиткових підприємств у загальній кількості машинобудівних підприємств продовжує зменшуватися, хоча у 2012 році порівняно до 2011р. відбулось його збільшення на 7,3%. Фінансовий результат у 2011 та 2012 роках хоч і показує позитивну тенденцію, але як бачимо, темп росту фінансового результату, порівняно до попередніх років, низився, що вказує на зміну як внутрішніх так і зовнішніх факторів, які впливають на отримання прибутку підприємством. Також, таку динаміку результативності підприємств машинобудівної галузі можна пояснити низькою конкурентоспроможністю продукції машинобудування, зокрема її високою ресурсо-, фондо- та енергоємністю, а відповідно і високою собівартістю [3, С. 114]. Проте очевидним є те, що негативний вплив на діяльність підприємств зовнішніх факторів не тільки не локалізується їх системами менеджменту, а й посилюється дією внутрішніх недоліків господарювання.

Упродовж останніх років основним джерелом фінансування інноваційної діяльності залишаються власні кошти підприємств, про що свідчать дані табл.2. Як бачимо, загальна сума витрат на фінансування технологічних інновацій постійно зростає. У 2009 р. порівняно з 2008 р. та попередніми роками значно зменшились обсяги фінансування за рахунок майже всіх відомих джерел. Значного збільшення обсягу інвестицій спостерігалось у 2011 р. З таблиці можна побачити, що у 2012 році відбулось зниження фінансування у промисловості, зокрема, машинобудуванні на 2853,3 млн.грн., тобто відбулось зниження фінансування за рахунок власних коштів та інших джерел, і це свідчить про зниження чистого оборотного капіталу нижче оптимальної його величини або нерациональне управління результатами діяльності. Позитивним, що відбулось у 2012 році щодо фінансування, так це фінансова підтримка з боку держави та іноземних інвесторів, хоч і незначна.

Проаналізувавши структуру всього об'єму інноваційного інвестування були виявлені суттєві недоліки в інвестиційному забезпеченні інноваційної діяльності в промисловості. Найбільший з них це мала участь держави у фінансуванні інноваційної діяльності. Частка коштів іноземних інвесторів у фінансуванні інновацій також має не великі резерви.

Необхідно відмітити, що відсутність зацікавленості та прагнення до інновацій зі сторони машинобудівних підприємств пояснюється в значній мірі відсутністю необхідних як фінансових ресурсів так і механізмів інноваційної мотивації. Власні кошти підприємств вкрай обмежені, бюджетні капіталовкладення у виробництво залишаються на низькому рівні, інвестиційні можливості національних банків дуже незначні.

**ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ:
РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ**

Таблиця 2

Обсяг і структура фінансування інноваційної діяльності машинобудівної галузі за джерелами (млн. грн.) [4]

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	Відхилення 2008/ 2007	Відхилення 2009/ 2008	Відхилення 2010/ 2009	Відхилення 2011/ 2010	Відхилення 2012/ 2011
Промисловість України, у т.ч. за рахунок:	10850,9	11994,2	7949,9	8045,5	14333,9	11480,6	+1143,3	-4044,3	+95,6	+6288,4	-2853,3
- власних коштів	7999,6	7264,0	5169,4	4775,2	7585,6	7335,9	-735,6	-2094,6	-394,2	+2810,4	-249,7
- державного бюджету	144,8	336,9	127,0	87,0	149,2	224,3	+192,1	-209,9	-40	+62,2	+75,1
- коштів іноземних інвесторів	321,8	115,4	1512,9	2411,4	56,9	994,8	-206,4	+1397,5	+898,5	-2354,5	+937,9
- інших джерел	2384,7	4277,9	1140,6	771,9	6542,2	2925,6	+1893,2	-3137,3	-368,7	+5770,3	-3616,6

Один із негативних моментів розвитку машинобудівного підприємства є низький рівень його інноваційної активності, їх низька інвестиційна привабливість. Кількість інновацій на підприємствах машинобудівної галузі у порівнянні з розвиненими країнами залишається занадто низьким, частка підприємств, які впроваджують інновації впродовж останніх трьох років, ледве перевищує 20% (табл.3).

Таблиця 3

Частка машинобудівних підприємств, що впроваджували інновації впродовж останніх трьох років [5]

Тип інновації	2008-2010 рр.	2010-2012 рр.	Відхилення
інноваційна продукція	20,9	22,0	+1,1
інноваційні процеси	16,9	17,0	+0,1
організаційні інновації	7,8	5,9	-1,9
маркетингові інновації	7,1	4,9	-2,2

З табл. 3 можна побачити, що частка машинобудівних підприємств, що впроваджували інноваційну продукцію та інноваційні процеси впродовж останніх трьох років збільшилась, що є позитивним явищем. Як бачимо, організаційні та маркетингові інновації порівняно з попереднім періодом знизилась, що свідчить про те, що підприємствам потрібно вдосконалювати не лише кінцевий продукт діяльності, але і впроваджувати інновації на перших етапах роботи, від якої залежить його майбутнє та успіх.

Ще однією з причин недостатньої інноваційної активності машинобудівних підприємств є також слабка законодавча підтримка інноваційної діяльності.

Таблиця 4

Частка інноваційно-активних машинобудівних підприємств в машинобудівній галузі промисловості 2007-2012 гг. [6]

Показник	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Кількість інновац.-активних промислових підприємств	1472	1397	1411	1462	1679	1758
Частка у загальній кількості підприємств	14,2	13,0	12,8	13,8	16,2	17,4
Кількість інновац.-активних машинобудівних підприємств	421	400	406	417	443	426
Частка інновац.-активних підприємств в загальній кількості машинобудівних	23,3	21,2	21,1	22,2	24,5	24,7
Частка інновац.-активних машинобудівних підприємств в структурі промислових підприємств	1,64	1,63	1,65	1,61	1,52	1,42

Виходячи з оцінки інноваційно-активних машинобудівних підприємств (табл.4) можна зробити висновок, що у 2007р. та 2011-2012рр. їх кількість значно вища ніж у роки 2008-2010 і це свідчить про економічні коливання, кризу, а також це пов'язано з розформуванням більшої кількості технологічно активних підприємств. Взагалі починаючи з 2009 року аналізуючи показники пішли у гору, і це вказує на те, що машинобудівні підприємства прагнуть розвиватися, бути конкурентоспроможним у своїй галузі. Проте, підприємствам потрібно пам'ятати про своєчасність реалізації інноваційних програм, проектів та можливостей.

Важливим в оцінці рівня інноваційного розвитку машинобудівних підприємств також стає аналіз обсягів реалізації інноваційної продукції (рис. 1).

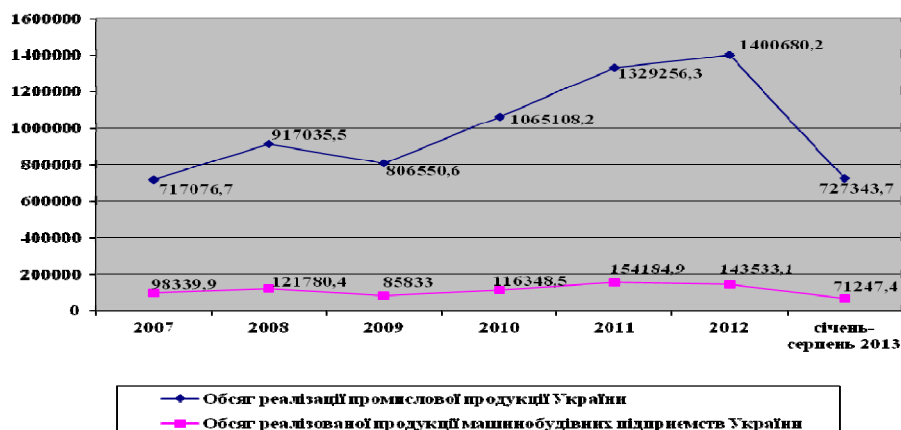

Рис.1. Динаміка обсягів реалізованої промислової продукції в Україні (тис. грн.) [7]

З рис.1 можна зробити висновки, що обсяг реалізованої продукції промислових підприємств за період 2007-01-08.2013 роки зростає значними темпами. А ось обсяг реалізованої продукції машинобудівних підприємств показує малі темпи до зростання. При чому характеризується не одним темпом росту чи спаду, а коливаннями. Найбільший обсяг реалізованої продукції припадає на 2011 рік, а 2009

**ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ:
РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ**

рік – є найгіршим. Починаючи з 2010 року в машинобудуванні можна побачити позитивну тенденцію щодо поступово нарощення обсягів реалізованої продукції, але в 2012 році загальний обсяг реалізованої продукції машинобудівних підприємств не досяг рівня 2011 року. Якщо такими темпами буде і далі продовжуватись реалізація продукції машинобудівної галузі, то ми побачимо спад виробництва. Зниження попиту на продукцію машинобудівного комплексу свідчать про такі негативні показники за останній час.

На підставі проведеного аналізу машинобудівної галузі України за 2007- 1 півріччя 2013 рр. можна зробити відокремлену характеристику інноваційного розвитку за показниками відображеним в таблиці 5.

Таблиця 5

Інноваційний розвиток машинобудівних підприємств України

Сучасний стан	Тенденції розвитку	Перспективи розвитку
- не розвинена інфраструктура внутрішнього ринку; - замала підтримка держави, хоч і відбулось за останній час зростання цього показника; - фінансові результати від діяльності низькі для сьогоднішнього; - низький рівень конкурентоспроможної продукції; - брак власних коштів на впровадження інновацій; - зосередження на впровадженні тільки інноваційної продукції та процесів; - слабка законодавча підтримка; - зниження попиту на вітчизняну продукцію; - замала кількість інноваційно-активних машинобудівних підприємств	З 2007-2008 рр. спостерігається зростання виробництва та впровадження інновацій. У 2009 році спостерігається зниження по всім показникам, що вказує на кризові явища в економіці. З 2010 - 1 півріччя 2013 рр. відбуваються коливання, з можливістю спаду виробництва.	Впровадження внутрішньогосподарських та макроекономічних механізмів: - зростання показників ефективності; - впровадження інновацій; - розвиток матеріально-технічної бази; - зростання конкурентних переваг; - інвестиційна привабливість та інше.

Висновок. Отже, проаналізувавши машинобудівну галузь були виявлені недоліки в цій сфері. На сьогоднішній день машинобудівні підприємства України мають слабкі позиції на ринку інновацій. Починаючи з 2009 року на інноваційну діяльність машинобудівних підприємств вплинула економічна криза, яка призвела до витіснення вітчизняних виробників з їх сегментів ринку, втрату конкурентоспроможності продукції, зменшення кількості інноваційно-активних машинобудівних підприємств, зниження фінансового результату від діяльності, неможливості вчасно оновлювати техніко-технологічну базу, зниженню інвестиційної привабливості. В останні роки хоч і можна побачити деякі зміни в інноваційній сфері, але цього не достатньо для досягнення максимальної віддачі від впровадження інновацій та поставлених цілей. Тому дуже важливо, щоб більш значну увагу почало приділяти держава за для поліпшення структури ресурсного потенціалу машинобудівних підприємств, на вигідних умовах співпрацювати з зарубіжними підприємствами, обмінюватися досвідом, робити розширення асортименту продукції із зосередженням на якості. Інноваційна перебудова машинобудівних підприємств повинна складатись з розвитку високотехнологічних напрямів, концентрації ресурсів які вже існують в конкурентоздатних галузях науково-технічного прогресу. Будь-яка підтримка та розвиток машинобудівних підприємств зближить їх до світових вимог та покращить технологічну структуру. Отже, впровадження інновацій є важливим дійством для виходу з економічної кризи та підвищення міжнародної конкурентоспроможності не тільки економіки, але і її галузей, в тому числі машинобудування.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Мельник О. Г. Фінансовий потенціал машинобудівного підприємства: сутність та індикатори оцінювання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/Portal/natural/VNULP/Menegment/2007_606/08.pdf
2. Фінансові результати діяльності підприємств за видами промислової діяльності [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Романко О.П. Чинники формування конкурентоспроможності машинобудівного підприємства // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – №3. – С. 113–125.
4. Фінансування інноваційної діяльності [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
5. Частка машинобудівних підприємств, що впроваджували інновації впродовж останніх трьох років [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
6. Частка інноваційно-активних підприємств за видами промислової діяльності [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
7. Обсяги реалізованої промислової продукції [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

СТРАТЕГІЇ ГЕОЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Костенко Н.В., к.е.н., доцент кафедри зовнішньоекономічної діяльності підприємств Донецького національного технічного університету (Україна)

Костенко Н.В. Стратегии геоэкономического развития Украины в контексте международных интеграционных процессов

В статье обоснована объективная необходимость интеграционных процессов в современных условиях глобализации. Предложен геоэкономический подход к участию стран в интеграционных группировках. Автором выявлены топологические признаки европейской и евразийской концепций интеграции в организационно-правовой и торгово-экономической сферах. С помощью матричного метода определены стратегии геоэкономического развития Украины в интеграционных процессах. На основе данных TradeMap рассчитаны индексы выявленных сравнительных преимуществ (RCA) и индекса выявленных симметричных сравнительных преимуществ (RSCA) для Украины за 2012 по различным интеграционным векторам. Проведен сравнительный анализ участия Украины в мировой экономике и в интеграционных группировках по товарным группам от 01 до 97 по HS 2012. Выявлены предполагаемые барьеры в реализации Украиной стратегий геоэкономического развития по различным интеграционным векторам. На основании разработанных матриц предложены направления стратегического сотрудничества для Украины с 01 по 97 товарным группам с учетом национальных интересов.

Ключевые слова: интеграция, интеграционная группировка, стратегия, геоэкономическое развитие, матричный метод, топологические признаки, концепция интеграции.

Костенко Н.В. Стратегії гео економічного розвитку України в контексті міжнародних інтеграційних процесів

В статті обґрунтована об'єктивна необхідність інтеграційних процесів в сучасних умовах глобалізації. Запропонован гео економічний підхід до участі країн в інтеграційних угрупованнях. Автором виявлені топологічні ознаки європейської та євразійської концепцій інтеграції в організаційно-правовій та торговельно-економічній сферах. За допомогою матричного методу визначені стратегії гео економічного розвитку України в інтеграційних процесах. На основі даних TradeMap розраховані індекси виявлених порівняльних переваг (RCA) та виявлених симетричних порівняльних переваг (RSCA) для України за 2012 рік по різних інтеграційних векторах. Проведено порівняльний